

Versos de maig 2022

El temps passa, corre, vola
i la Terra gira i gira
mentre que al món hi ha qui plora
i qui salta d'alegria.

Què hi farem, així és la vida
i és que en aquest món de mones,
com amb encert diu la dita,
hi ha més bèsties que persones.

Que bonic que el món seria
si això fos al revés:
si la gent fóssim persones,
xalaríem d'allò més.

De feram com pot ser Putin,
els feixistes o els de Vox,
com que arreu fracassarien,
en quedarien ben pocs.

Fa tres-cent anys que Castella
és una mala veïna.
Fa tres-cent anys que nosaltres
érem com ara Ucraïna.

És ben cert i no fa gràcia
haver de dir en tot amén.
Volem viure en democràcia,
que parlant la gent s'entén.

¿Sabeu que el Baxi Manresa
amb Joe el Thomasson,
amb «treball i fe», amb fermesa
sembla que s'han tret la son?

Ara es volen menjar Europa
si triomfen a Bilbao.
Bona sort tingui la tropa.
Que continuï el sarau!

Ja som a Setmana Santa;
els armats van amb faldilles
marquen el pas amb les llances
i escolten les seguidilles.

Aquest any hi haurà set passos
i el camí serà més curt.
Compte amb els balcons i els nassos
que no tinguem un ensurt.

Un any més la Primavera
i Sant Jordi són aquí,
pel davant i pel darrere
fem com el Gegant del Pi:

ballem el ball de la vida,
pel camí, per la ciutat,
cadascú a la seva mida,
i, si cal, dalt del terrat.